

STAS INTERSINDICAL
≡ VALENCIANA

Et vull un ou

Estem governats per un “Molt Elegant” en compte d'un “Molt Honorable”, o, més prop, per un apologista de l'analfabetisme, la grolleria i el mal gust quan sent els nostres esforços mestres dir “aleshores” o “gairebé”. Però resignar-se a ser governats per aquesta gent ens converteix en còmplices del destarifo. I ben pensat, i pensant en perspectiva, després d'haver resistit el Felip V, la Inquisició, Primo de Rivera, Franco, etc, aquests no passen de ser un parell de mocs en la nostra història.

Si la hipocresia, de la qual és mestra la jerarquia de l'església, és el camí neocatacumenal del nostre president Francisco...

Si el Molt de la Generalitat envia a la societat valenciana el missatge amoral que no cal esforçar-se a preparar-se i ser el millor perquè t'adjudiquen una obra o un servei, sinó que cal fer amics de l'ànima per aconseguir adjudicacions públiques i després uns regalets de res, per a engreixar la màquina adjudicadora...

Si des de Xàtiva, el nostre president, davant el vicepresident de la Generalitat, Rambla i el conseller Blasco, per defensar el Molt Honorable Francisco, presumptament imputat en la trama de corrupció destapada per un regidor de Majadahonda militant del PP, ens insulta, amenaça i ens vol rematar...

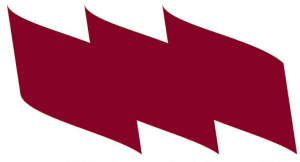
Aleshores, cal reflexionar: ¿Els empleats públics també som com els polítics reflex de la societat a la qual servim? ¿Per què no tindrè el do de la fe i creuré que la cosa pública es dolenta i cal reduir-la a la seua mínima expressió? ¿Per què no veig en la dependència, l'educació i la salut oportunitats de negoci? ¿Estaré malalt per pensar que els empleats públics no son uns ganduls?

Abans que em rematen per pensar diferent i manifestar-ho, vull fer un prec davant del paredó:

Aquest diumenge del mes de Maria voldria que el col·legi cardenalici, la conferència episcopal, el pastor sant i tota la tropa de legionaris de crist, opus i semanasanters posaren un llaç color caca en les campanes grosses i voltejaren a les dotze de migdia en senyal de protesta pel turment a que sotmeten Garzón, la policia, la premsa i el Tribunal Superior de Justícia al seu estimat fill Francisco.

Ara que, fins i tot, el lehendakari és un descregut, els seminaris de Nafarroa i Euskadi estan buits de vocacions i el Papa està a Jerusalem. Ací al País Valencià, volen rematar-nos sense declarar prèviament una creuada.

Animals que són.

STAS INTERSINDICAL
≡ VALENCIANA

Te quiero un huevo

Estamos gobernados por un “Muy Elegante” en lugar de un “Muy Honorable”, o, más cerca, por un apologista del analfabetismo, la grosería y el mal gusto cuando oye a nuestros esforzados maestros decir “aleshores” o “gairebé”. Pero resignarse a ser gobernados por esta gente nos convierte en cómplices del *destarifo*. Y bien pensado, y pensado en perspectiva, después de haber resistido a Felipe V, la Inquisición, Primo de Rivera, Franco, etc, estos no pasan de ser un par de mocos en nuestra historia.

Si la hipocresía, de la que es maestra la jerarquía de la iglesia, es el camino neocatacumenal de nuestro presidente Francisco...

Si el Molt de la Generalidad envía a la sociedad valenciana el mensaje amoral que no hace falta esforzarse a prepararse y ser el mejor para que te adjudiquen una obra o un servicio, sino que hay que hacer *amigos de la alma* para conseguir adjudicaciones públicas y después unos regalitos de nada, para engrasar la máquina adjudicadora...

Si desde Xàtiva, nuestro presidente, delante del vicepresidente de la Generalidad, Rambla y el consejero Blasco, por defender el Muy Honorable Francisco, presuntamente imputado en la trama de corrupción destapada por un concejal de Majadahonda militante del PP, nos insulta, amenaza y nos quiere rematar...

Entonces, hay que reflexionar: ¿Los empleados públicos también somos como los políticos reflejo de la sociedad a la que servimos? ¿Por qué no tendré el don de la fe y creeré que la cosa pública es mala y hay que reducirla a su mínima expresión? ¿Por qué no veo en la dependencia, la educación y la salud oportunidades de negocio? ¿Estaré enfermo por pensar que los empleados públicos no són unos gandules?

Antes de que me rematen por pensar diferente y manifestarlo, quiero hacer un ruego delante del paredón:

Este domingo del mes de María querría que el colegio cardenalicio, la conferencia episcopal, el pastor santo y toda la tropa de legionarios de cristo, opus y semanaseros pusieran un lazo color caca en las campanas mayores y voltearan a las doce de mediodía en señal de protesta por el tormento a que someten Garzón, la policía, la prensa y el Tribunal Superior de Justicia a su estimado hijo Francisco.

Ahora que, incluso, el lehendakari es un descreído, los seminarios de Navarra y Euskadi están vacíos de vocaciones y el Papa está en Jerusalén. Aquí en el País Valenciano, quieren rematarnos sin declarar previamente una cruzada.

Que bestias son.

A LA FISCALIA DE L'AUDIÈNCIA PROVINCIAL DE VALÈNCIA

ANTONIO JUAN PIERA RUBIO, major d'edat, en la seua condició de membre del Secretariat Nacional del **SINDICAT DE TREBALLADORS I TREBALLADORES DE L'ENSENYAMENT DEL PV-Intersindical Valenciana**, amb domicili a València, carrer Juan de Mena, núm. 18, baix; la representació del qual acredite mitjançant la còpia d'escriptura de poder que per fotocòpia acompanye, davant la Fiscalia a la qual em dirigesc comparec, i com millor en dret procedesca, DIC:

Que per mitjà del present escrit en la representació que ostente i seguint instruccions del meu mandant pose en coneixement d'aquesta Fiscalia els fets següents, per si pogueren ser constitutius d'infracció o infraccions penals per a, si s'escau, seguiment del tràmit oportú i depuració dels mateixos.

FETS

PRIMER.- Com és de públic i notori coneixement, per la seua publicació en el periòdic *Levante*, així com per la seua àmplia difusió radiofònica i mediàtica, el dia 25 d'abril de 2.009, en un míting celebrat eixe dissabte a la localitat de Xàtiva, D. Alfonso Rus, President de la Diputació de València, va realitzar les imputacions següents, segons s'indica en aquests mitjans de comunicació:

- 1.- *“Gilipollas” a los profesores que dicen “aleshores” y “gairebé”.*
- 2.- *“...No fue el único ataque del Alcalde de Xàtiva al sector docente. En referencia a los profesores que encabezaban la protesta contra la política educativa del Consell, Rus lanzó un mensaje de amenaza: “A esos que querían ponernos a nosotros con la cabeza boca abajo no vamos a darle el gusto. ¡Vamos a rematarlos, vamos a rematarlos!” exclamó el Presidente de la Diputación, líder del PP Provincial y también Alcalde de Xàtiva”.*

SEGON.- En un acte de precampanya sobre ocupació del PP, l'indicat D. Alfonso Rus, celebrat el dia 2 de maig de 2.009, i referent a les seues anteriors imputacions, segons s'indica en els mitjans de comunicació, va dir:

“No se si será bueno o será malo pero dije que esos son gilipollas y me quedé a gusto con todos esos sinvergüenzas”.

TERCER.- A partir de l'àmplia difusió per tots els mitjans de comunicació que han tingut les paraules del Sr. Rus, el Sindicat que represente, majoritari en aquesta Comunitat en el sector docent, ha rebut infinitat de telefonades i comunicacions de tot ordre, tant d'afiliats com de no afiliats al sindicat, i de tot tipus d'ideologies i partits polítics, tant funcionaris públics com professors de l'ensenyament privat,

sentint-se greument ofesos, menyspreats i amenaçats pel Sr. Rus, instant a aquesta organització, com representant d'un amplíssim sector del professorat, a promoure l'inici de les accions judicials pertinents perquè es prenguen les mesures oportunes per a la depuració de les responsabilitats de tota classe que haja pogut incórrer dit Sr. Rus.

No cal incidir en excés per a comprendre la gravíssima repercussió social que les paraules d'un polític com el Sr. Rus, amb altes responsabilitats en l'Administració, tenen per a tot el sector dels ensenyants públics i privats. El deteriorament de la imatge, de l'honorabilitat, del crèdit personal dels mateixos, es veu greument danyat amb actituds com la que s'atribueixen al Sr. Rus. Més encara quan les mateixes vénen acompanyades amb amenaces de la gravetat de: *anem a rematar-los, anem a rematar-los!*; inqualificables en qualsevol persona, però imperdonables i injustificables en un càrrec públic, ja que encoratgen la, desgraciadament cada dia més generalitzada, violència que se sofreix per part dels ensenyants en tot tipus d'aules.

Independentment que el Sr. Rus semblés que posteriorment volia rectificar, indicant que l'amenaça es proferia en termes polítics, encara que a pesar de les seues paraules formals reincidís en la seva posició i aprofundís en la qüestió afegint el qualificatiu de “pocavergonyes” per al sector dels ensenyants, el dany ja està causat, el desprestigi provocat i la impressió en molts als que anaven dirigits aquests missatges, que als docents se'ls pot “rematar” impunement.

Aquesta organització estima que en moments com els actuals, en els quals la societat demanda una posició ferma contra tot tipus de posicions que encoratgen la violència, particularment enfront de la “de gènere” i a la “professional”, que amb especial virulència estan patint mètges i significativament docents, és totalment inadmissible una conducta i unes paraules com les atribuïdes al Sr. Rus, pel que ens veiem en la necessitat d'acudir a aquesta Fiscalia perquè, si s'escau, promoga les accions judicials oportunes per a la depuració de les responsabilitats penals que hagués pogut incórrer el mateix.

QUART.- Adjuntem al present els articles dels mitjans de premsa escrita on es fan ressó de les paraules del Sr. Rus, així com un CD amb la reproducció auditiva de les mateixes.

Per l'exposat,

SOL·LICITE A LA FISCALIA DE L'AUDIÈNCIA PROVINCIAL DE VALÈNCIA que, tenint per presentat aquest escrit amb els documents adjunts, se servezca admetre'l; per traslladats els fets relatats en el cos del present escrit i per sol·licitada, si s'escau, l'inici de les accions penals corresponents per a la depuració de les responsabilitats que hagués lloc l'actuació del referit D. Alfonso Rus.

València, a set de maig de dos mil nou.